

Skladno s 4. odstavkom 45. člena Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (Uradni list RS 63/16 in 130/22, v nadaljevanju: ZKUASP), IPF, k.o., Argentinska ulica 17, 1000 Ljubljana, sprejme

ZAČASNO TARIFO ZA DOLOČITEV VIŠINE NADOMESTILA ZA UPORABO VIDEOGRAMOV PRI RADIODIFUZNEM ODDAJANJU TV-PROGRAMOV, VKLJUČNO Z NEPOSREDNIM ODDAJANJEM, BREZ RTV SLOVENIJA

Uvodna določila

1. člen

Na podlagi dovoljenja Urada RS za intelektualno lastnino št. 31223-2/2023-14 z dne 23. 10. 2023 IPF, k.o. kolektivno upravlja:

- a. pravico izvajalcev do primerne nadomestila za radiodifuzno oddajanje ali kakšno drugo obliko priobčitve javnosti videogramov z njihovimi izvedbami:
 - i. za izvedbe izvajalcev glasbenih del, ki so vključene v avdiovizualno delo,
 - ii. za izvedbe izvajalcev filmske glasbe, ki je posebej ustvarjena za avdiovizualno delo, in
 - iii. za vse izvedbe izvajalcev v kratkih glasbenih videofilmi (glasbenih videospoti) ne glede na čas njihovega trajanja;
- b. pravico filmskih producentov do primerne nadomestila za vsakokratno radiodifuzno oddajanje ali kakšno drugo obliko priobčitve javnosti videogramov s kratkimi glasbenimi videofilmi (glasbenimi videospoti) ne glede na čas njihovega trajanja.

Ta tarifa določa višino nadomestil v primeru opravljanja dejavnosti radiodifuznega oddajanja in v drugih primerih uporabe z oddajanjem videogramov v komercialnih (oz. zasebnih) in nekomercialnih TV-programih (internet, neposredno oddajanje ipd.), razen RTV Slovenija. Tarifa se uporablja za pravice izvajalcev in filmskih producentov, opredeljene v točkah a. in b. prvega odstavka tega člena. Ta tarifa se uporablja tudi za določitev nadomestila radiodifuznim (RTV) organizacijam v primerih, določenih po 3. odstavku 31. člena ZASP.

Ta tarifa ne določa višine nadomestil za pravico dajanja na voljo javnosti videogramov.

2. člen

(Definicija pojmov za namen te tarife)

Program je oddajanje z določenim imenom in na določeni frekvenci ali na določen način (npr. prizemeljsko, na spletnem mestu, neposredno v omrežju operaterjev retransmisije, kabelskem omrežju).

Zavezanec za plačilo nadomestila je vsaka pravna oseba ali samostojni podjetnik, ki opravlja televizijsko dejavnost oz. uporablja varovana dela na način, kakor je to opredeljeno v drugem odstavku 1. člena te začasne tarife.

Varovano delo je videogram s kratkimi glasbenimi videofilmi (glasbenimi videospoti) in vsako drugo avdiovizualno delo ali njegov del, ki vsebuje izvedbe izvajalcev glasbenih del in izvedbe izvajalcev filmske glasbe, ki je posebej ustvarjena za avdiovizualno delo.

Mesečno nadomestilo je letno nadomestilo za uporabo varovanih del za namen radiodifuznega in drugega oddajanja, porazdeljeno na 12 enakih mesečnih obrokov.

Televizijska dejavnost je organizirana in neprekinjena dejavnost ustvarjanja, pridobivanja, urejanja, produkcije in razširjanja avdio-vizualnih programskih vsebin javnosti prek televizijskega signala, kabelskih, satelitskih ali spletnih distribucijskih sistemov. Vključuje pripravo in predvajanje informativnih, kulturnih, izobraževalnih, zabavnih, športnih in drugih programov ter z njimi povezane tehnične, uredniške, produkcijske, tržne in organizacijske procese, pri čemer se izvaja v skladu z veljavno zakonodajo in regulatornimi pogoji.

Delež varovanih del je razmerje med skupnim trajanjem varovanih del v programu in celotnim časom oddajanja programa v posameznem obračunskem obdobju.

Tarifa

3. člen

(višina nadomestila)

Tarifa oz. letno nadomestilo za uporabo varovanih del v TV-programih se določi za vsako posamezno koledarsko leto na naslednji način:

- 7,88 % osnove za obračun nadomestila, če predstavlja delež varovanih del v TV-programu najmanj 75 % celotnega časa oddajanja,
- 5,91 % osnove za obračun nadomestila, če predstavlja delež varovanih del v TV-programu najmanj 30 % in manj kakor 75 % celotnega časa oddajanja,
- 2,36 % osnove za obračun nadomestila, če predstavlja delež varovanih del v TV-programu manj kakor 30 % celotnega časa oddajanja.

4. člen

(osnova za obračun nadomestila)

Osnovo za obračun nadomestila predstavljajo:

1. bruto letni prihodek zavezanca (prihodek po AJPES), v katerega se vštevajo zlasti naslednji prihodki zavezanca:

- a) vsi bruto prihodki iz oglaševanja,
- b) sponzorstva, donacije,
- c) subvencije in prispevki ne glede na vir prihodka: država, občina, zasebni kapital,
- d) naročnine (med drugim prihodki od gledalcev in operaterjev radiodifuzne retransmisije),
- e) kompenzacijski in vzajemni posli,
- f) kakršnekoli druge oblike podpore ali plačila za program ter prihodki iz telekomunikacij (plačljivi klici, SMS-sporočila ipd.),
- g) drugi prihodki, neposredno ali posredno povezani s televizijsko dejavnostjo.

2. V osnovo se poleg prihodkov po AJPES vštevajo tudi prihodki, ustvarjeni s prodajo oglasnega ali oddajnega časa programa zavezanca, ki dotekajo tretjim osebam (če ni drugače izkazano, se reklamni oziroma oddajni čas obračuna po ceniku oglasnega prostora).

5. člen

(znižanje osnove)

Osnova iz prve točke prejšnjega člena se lahko zniža, če zavezanec IPF, k.o., z ustreznimi listinami (npr. računi, odločbe, pogodbe ipd.) dokaže, da je bil prihodek ustvarjen iz dejavnosti, ki je po svoji naravi organizacijsko, funkcionalno in ekonomsko ločena od televizijske dejavnosti ter ni povezana z ustvarjanjem, produkcijo, distribucijo ali oddajanjem televizijskih programov (npr. prodaja fizičnih izdelkov).

Osnova iz 4. člena po upoštevanju morebitnega znižanja iz prvega odstavka tega člena se lahko dodatno zniža za dokazane stroške oglaševalskih agencij, pri čemer pa skupni znesek zmanjšanja iz tega odstavka ne more presegati 20 % prihodkov iz oglaševanja.

6. člen (dolžnost predložitve dokumentacije)

Zavezanec za plačilo nadomestila je dolžan kolektivni organizaciji predložiti:

- najpozneje v 30 dneh po koncu vsakega meseca tekočega koledarskega leta popoln seznam varovanih del, uporabljenih pri oddajanju TV-programa, evidentiranih po oznaki, naslovu, nazivu izvajalca, trajanju posnetka v minutah in sekundah, skupaj z datumom predvajanja, ki vsebuje tudi opredelitev skupnega časa oddajanja konkretnega TV-programa,
- v roku 90 dni po koncu vsakega tekočega koledarskega leta popolne podatke skupaj z vso relevantno poslovno dokumentacijo, ki na jasno razviden, razumljiv in berljiv način dokazuje (i) zneske, iz katerih izhaja vrednost osnove iz prve in druge točke 4. člena, (ii) zneske in dokazila, za katere se uveljavljajo znižanja iz 5. člena, (iii) količinske in druge rabate ter popuste, ki so bili dejansko priznani glede na uradno objavljene cenike oglaševanja.

V kolikor zavezanec ne predloži ustrezne dokumentacije kot tudi dokazov o deležu uporabe varovanih del v svojih programih, se nadomestilo lahko odmeri na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga kolektivna organizacija.

7. člen (delež uporabe)

V delež uporabe (delež varovanih del) štejejo kratki glasbeni videofilmi (glasbeni videospoti) v celotnem trajanju kot tudi vsa druga AV-dela (filmi, serije, oddaje itd.) oziroma njihovi deli, ki vključujejo izvedbe izvajalcev glasbenih del.

Če zavezanec oddaja več televizijskih programov, se delež uporabe varovanih del določi kot povprečni delež uporabe varovanih del v vseh programih zavezanca, v katerih se varovana dela uporabljajo, pri čemer se delež uporabe za posamezen program ugotavlja glede na razmerje med trajanjem varovanih del in celotnim časom oddajanja tega programa.

8. člen (način plačevanja nadomestila)

Kolektivna organizacija izda zavezancu račun za plačilo zneska akontacije nadomestila. Kolektivna organizacija izda račun najkasneje zadnjega dne v mesecu za tekoči mesec, če ni drugače določeno s pogodbo.

Višina akontacije se določi na podlagi podatkov o osnovi za obračun nadomestila iz preteklega koledarskega leta. Če podatki za zadnje preteklo koledarsko leto niso predloženi v roku iz 6. člena, se višina akontacije določi glede na zadnje posredovane oz. razpoložljive podatke.

Rok plačila posameznega računa kolektivne organizacije v plačilo v nobenem primeru ne more biti krajši kot 15 dni od izdaje računa.

Poračun letnega nadomestila glede na med letom plačane akontacije se opravi v roku šestih mesecev po izteku koledarskega leta. Če se kolektivna organizacija in zavezanec za plačilo nadomestila tako posebej dogovorita, se poračuni lahko opravijo tudi sproti tekom koledarskega leta.

Če zavezanec v preteklem koledarskem letu ni opravljal televizijske dejavnosti, se akontacija določi na podlagi ocenjenih prihodkov ali minimalne tarife iz 9. člena.

9. člen
(minimalna tarifa)

Mesečno nadomestilo, ki ga je za uporabo varovanih del iz repertoarja kolektivne organizacije dolžan glede na delež uporabe varovanih del plačati zavezanec za plačilo nadomestila za TV-program, v nobenem primeru ne more biti nižje od:

Delež uporabe (v %)	Minimalni znesek na mesec	Minimalni znesek na leto
nad 75	313,56 EUR	3.762,72 EUR
od 30 do 75	235,17 EUR	2.822,04 EUR
do 30	94,07 EUR	1.128,84 EUR

Mesečni oziroma letni znesek iz prejšnjega odstavka predstavljata minimalni znesek, ki ga je zavezanec za plačilo nadomestila dolžan plačati, in sicer ne glede na ustvarjene prihodke. Če mesečni ali letni znesek nadomestila, določenega na temelju te tarife, presega vrednost zneska minimalne tarife iz prvega odstavka tega člena, se znesek minimalne tarife ne plača posebej, temveč se všteje v siceršnji znesek nadomestila, določen po 3. členu te začasne tarife.

10. člen
(davek na dodano vrednost in revalorizacija)

Vsi zneski nadomestil, določeni po tej začasni tarifi, so opredeljeni v neto vrednostih, zaradi česar je treba nanje prišteti še znesek davka na dodano vrednost.

Denarne vrednosti iz te začasne tarife se letno usklajujejo z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin (inflacija), ki ga objavlja Statistični urad RS za preteklo leto. Revalorizacija se opravi na način, da se zneski za tekoče leto ter vsa nadaljnja leta revalorizirajo na dan 1. 1. tekočega leta, glede na dan 1. 1. predhodnega leta. Revalorizacija se prvič izvede na dan 1. 1. 2027 glede na preteklo leto (1. 1. 2026).

Prehodne določbe

11. člen

Do tarife iz 3. in 9. člena se pride postopoma, pri čemer tarifa v posameznem letu znaša:

Delež uporabe (v %)	2026 (v %)	2027 (v %)	2028 in nadalje (v %)
nad 75	3,94	5,91	7,88
od 30 do 75	2,96	4,43	5,91
do 30	1,18	1,77	2,36

oziroma Minimalna tarifa mesečno znaša:

Delež uporabe (v %)	2026	2027	2028 in nadalje
nad 75	156,78 EUR	235,17 EUR	313,56 EUR
od 30 do 75	117,59 EUR	176,38 EUR	235,17 EUR
do 30	47,04 EUR	70,55 EUR	94,07 EUR

Prehodna ureditev iz tega člena je uvedena z namenom postopnega prilagajanja uporabnikov na novo tarifo.

Končna določba

12. člen

Ta tarifa začne veljati 15. dan po objavi na spletni strani AJPEŠ, uporablja pa se od 1. 4. 2026 naprej.

V Ljubljani, 12. 3. 2026

Viljem Marjan Hribar, direktor

IPF, k.o.

O b r a z l o ž i t e v:

I.

IPF, k.o., je kolektivna organizacija, ki na podlagi določil ZKUASP in Dovoljenja Urada RS za intelektualno lastnino številka 31223-2/2023-14 z dne 23. 10. 2023 (v nadaljevanju Dovoljenje) kolektivno upravlja:

- I. pravice izvajalcev do primerne nadomestila za vsakokratno radiodifuzno oddajanje ali kakšno drugo obliko priobčitve javnosti videogramov z njihovimi izvedbami, in sicer:
 - a. za izvedbe izvajalcev glasbenih del, ki so vključene v avdiovizualno delo,
 - b. za izvedbe izvajalcev filmske glasbe, ki je posebej ustvarjena za avdiovizualno delo, in
 - c. za vse izvedbe izvajalcev v kratkih glasbenih videofilmih (glasbenih videospotih) ne glede na čas njihovega trajanja;
- II. pravice filmskih producentov do primerne nadomestila za vsakokratno radiodifuzno oddajanje ali kakšno drugo obliko priobčitve javnosti videogramov s kratkimi glasbenimi videofilmi (glasbenimi videospoti) ne glede na čas njihovega trajanja.

Med načine priobčitve javnosti, za katere je treba plačati nadomestilo, spada tudi radiodifuzno in drugo oddajanje videogramov na komercialnih in nekomercialnih TV-programih. Varovana dela po tej tarifi so videogrami, tarifa pa se določa za pravice izvajalcev in filmskih producentov v obsegu, kakor ga določa Dovoljenje. IPF, k.o., doslej tarife za tovrstno uporabo videogramov nikoli ni sprejel, zaradi česar skladno z ZKUASP IPF, k.o., sprejema to začasno tarifo.

4. odstavek 45. člena ZKUASP določa: "Če za posamezno vrsto uporabe avtorskih del tarifa še nikoli ni bila določena, lahko kolektivna organizacija sama določi začasno tarifo, tako da:

1. od izbranih tarif desetih držav članic za istovrstne avtorske pravice, istovrstna avtorska dela in njihove istovrstne načine uporabe izloči tri tarife, ki po višini najbolj odstopajo navzgor;
2. določi povprečje tarif preostalih izbranih sedmih držav članic za istovrstne avtorske pravice, istovrstna avtorska dela in njihove istovrstne načine uporabe in
3. kot korekcijski faktor določenega povprečja tarif upošteva obseg repertoarja, ki ga zastopa, in razmerje med povprečjem bruto domačega proizvoda na prebivalca v enoti kupne moči v preostalih izbranih sedmih državah članicah in bruto domačim proizvodom na prebivalca v enoti kupne moči v Republiki Sloveniji, vse glede na koledarsko leto pred določitvijo začasne tarife.«

IPF, k.o., je pri določitvi te Začasne tarife pridobil podatke o tarifah desetih držav članic za istovrstne avtorske pravice, istovrstna avtorska dela in njihove istovrstne načine uporabe, ki jih natančneje pojasnjuje v nadaljevanju.

Tarifa vključuje vse TV-programe (komercialne in nekomercialne) razen javne RTV Slovenija, saj primerjava tarif pokaže, da se nacionalne javne televizije tarifierajo svojstveno in je začasno tarifo za te TV-programe treba določiti na podlagi primerljivih tarif, ki v več primerih niso enake tarifam za komercialne in druge nekomercialne (lokalne, regionalne idr.) TV-programe. Tarife za komercialne, regionalne, lokalne in druge TV pa se v večini primerov primerjalnopravno ne razlikujejo.

1. ČEŠKA

V Češki republiki upravljanje in plačevanje pravic, povezanih z avdiovizualnimi vsebinami za predvajanje v televizijskih programih, urejajo posebni okviri, v katerih sodelujejo kolektivne organizacije za upravljanje (CMO). Glavni organizaciji sta INTERGRAM¹, ki zastopa izvajalce in producente fonogramov in videospotov, ter OSA, ki upravlja pravice avtorjev in založnikov. V Češki republiki se pravice za predvajanje glasbe upravljajo obvezno kolektivno.

INTERGRAM ščiti pravice izvajalcev, kakršni so glasbeniki in igralci v glasbenih videih, ter producente videospotov². Organizacija upravlja pravice za glasbene videe, ne pokriva pa igralcev v filmih ali serijah. INTERGRAM uporablja model tarif, ki temelji na prihodkih, pri čemer se pristojbina določi glede na vrsto in količino uporabljene glasbe. Televizijski izdajatelji morajo plačati del svojih prihodkov iz oglaševanja, sorazmeren deležu časa predvajanja glasbe ali glasbenih videov v TV-programu.

Tarifa za glasbene videospote INTERGRAM

Pri glasbenih videih je določena dodatna pristojbina 0,02 % prihodkov iz oglaševanja za vsak odstotek predvajanja glasbenih videov. Pri regionalnih izdajateljih običajno velja minimalno nadomestilo, kakor je določeno v tarifni strukturi INTERGRAM-a.

Letna stopnja nadomestila za uporabo glasbenih videospotov (v nadaljevanju tudi videospotov) v linearnem oddajanju TV-programov torej znaša 0,02 % prihodkov za vsak začet odstotek oddajnega časa, zapolnjenega z uporabo videospotov³.

Prihodek v primeru linearnega komercialnega televizijskega programa pomeni prihodek od prodaje komercialnih sporočil v TV-oddajah izdajatelja po odbitku določenih stroškov. Ti odbitki vključujejo stroške distribucije TV-signala, stroške, povezane z informacijskimi agencijami, prihodke od podeljevanja dovoljenj za uporabo lastnih oddaj izdajatelja drugim subjektom, ki prenašajo TV-programe, kot so kabelska ali satelitska televizija in IPTV, prihodki od prodaje programov, pristojbine za Državni sklad za kinematografijo od predvajanja oglasov, skladno z zakonom o avdiovizualnem področju.

Izdajatelj TV-programa lahko zahteva največ 20 % odbitka. Ta odbitek pomaga zagotoviti, da so neto prihodki, uporabljeni za izračun tarife, določeni upoštevajoč operativne stroške, ki jih ima izdajatelj.

Minimalna tarifa

Tarifa INTERGRAM določa tudi minimalno mesečno nadomestilo, ki se določa za posamezni prizemeljsko oddajen program glede na pokritost prebivalstva s signalom in delež uporabe zaščitenih vsebin v oddajanju:

¹ <https://www.intergram.cz/>

² INTERGRAM ne ureja pravic za predvajanje pravic AV-del, kakršni so filmi, serije itd. filmskih producentov, saj so te pravice neposredno urejene pri viru (pravice filmskih producentov se ne upravljajo kolektivno, temveč z individualnimi pogodbami). Pravice in nadomestila za glasbene videospote pa INTERGRAM upravlja.

³ https://mk.gov.cz/doc/cms_library/intergram-2026-vysilani-tv-21344.pdf točka III.

Minimální měsíční odměna za jednu terestrickou stanici činí:						
Pokrytí obyvatelstva signálem	Podíl užití předmětů ochrany ve vysílání					
	do 9 %	nad 9 % do 15 %	nad 15 % do 30 %	nad 30 % do 50 %	nad 50 % do 75 %	nad 75 %
nad 85 % do 100 %	32 659 Kč	50 139 Kč	75 210 Kč	125 350 Kč	175 491 Kč	250 702 Kč
nad 65 % do 85 %	27 647 Kč	42 690 Kč	63 891 Kč	106 583 Kč	149 273 Kč	213 167 Kč
nad 40 % do 65 %	21 199 Kč	32 659 Kč	48 848 Kč	81 511 Kč	114 175 Kč	163 027 Kč
nad 20 % do 40 %	13 034 Kč	20 054 Kč	30 082 Kč	50 139 Kč	70 196 Kč	100 278 Kč
nad 5 % do 20 %	8 164 Kč	12 604 Kč	18 765 Kč	31 372 Kč	43 978 Kč	62 745 Kč
nad 1 % do 5 %	4 867 Kč	7 591 Kč	11 314 Kč	18 909 Kč	26 357 Kč	37 673 Kč
do 1 %	3 866 Kč	6 015 Kč	9 022 Kč	15 040 Kč	21 056 Kč	30 082 Kč
Podíl užití předmětů ochrany ve vysílání bude stanoven na základě odhadu vysílatele nebo na základě průměrných údajů z přechozího roku. Pokud během roku dojde ke změnám pokrytí obyvatelstva signálem nebo podílu užití předmětů ochrany ve vysílání, které by měly vliv na výši minimální odměny, budou tyto změny zohledněny ve výši minimální odměny počínaje měsícem následujícím po oznámení této změny Intergramu. Po zpracování výkazů vysílatele za daný rok bude určen reálný podíl užití předmětů ochrany ve vysílání a případné odchylky v platbách min. odměn budou korigovány.						

Tabela 1: Preračun v EUR:

Opomba: Delež uporabe zaščitenih vsebin v oddajanju se določi na podlagi podatkov, ki jih izdajatelj predloži v skladu s pogodbo.

Pokritost prebivalstva	do 9 % (EUR)	9–15 % (EUR)	15–30 % (EUR)	30–50 % (EUR)	50–75 % (EUR)	nad 75 % (EUR)
nad 85 % do 100 %	1.347,10 € ⁴	2.068,10 €	3.102,21 €	5.170,35 €	7.238,53 €	10.340,79 €
nad 65 % do 85 %	1.140,36 €	1.760,85 €	2.635,33 €	4.396,26 €	6.157,11 €	8.792,57 €
nad 40 % do 65 %	874,40 €	1.347,10 €	2.014,85 €	3.362,11 €	4.709,41 €	6.724,43 €
nad 20 % do 40 %	537,62 €	827,17 €	1.240,80 €	2.068,10 €	2.895,40 €	4.136,20 €
nad 5 % do 20 %	336,74 €	519,88 €	774,01 €	1.294,01 €	1.813,97 €	2.588,06 €
nad 1 % do 5 %	200,75 €	313,11 €	466,67 €	779,95 €	1.087,16 €	1.553,91 €
do 1 %	159,46 €	248,10 €	372,13 €	620,36 €	868,50 €	1.240,80 €

Za namen določitvečasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa INTERGRAM:

<i>Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu: 2 % x prihodek</i>
--

⁴ Po referenčnem tečaju ECB na dan 1.3.2026, in sicer 1 EUR = 24,24 CZK.

2. FRANCIJA

V Franciji pravice producentov glasbenih videospotov upravlja kolektivna organizacija SCPP⁵.

Tarifa za radiodifuzno oddajanje glasbenih videov v TV-programu

Po tarifi SCPP se nadomestilo za radiodifuzno oddajanje glasbenih videov v TV-programu določa glede na število predvajanih glasbenih videov na mesec po formuli:

% prihodka + minimalno nadomestilo

Upošteva se naslednjo tabelo:

Tabela 4:

Tarifa SCPP za radiodifuzno oddajanje glasbenih videospotov glede na število predvajanih videospotov na mesec

Število glasbenih videov na mesec	% neto prihodka	Sorazmerno glede na število predvajanih videov v repertoarju SCPP
Več kot 6.000 ⁶	15 %	Da
Med 4.500 in 6.000	11,25 %	Da
Med 3.000 ⁷ in 4.500 ⁸	7,5 %	Da

Tabela 5:

Minimalno nadomestilo:

Letni promet ≤ 1.200.000 €	8.660,00 € na mesec
Letni promet > 1.200.000 € in ≤ 2.400.000 €	12.990,00 € na mesec
Letni promet > 2.400.000 €	25.980,00 € na mesec

Opomba: Zneski ne vključujejo DDV

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa SCPP:

<i>Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu: 15 % x prihodek + minimalno nadomestilo</i>

⁵ <https://www.scpp.fr/en/Pages/default.aspx>

⁶ 6.000 glasbenih videospotov po 3 min na mesec pomeni 18000 min predvajanja na mesec, kar za 30 dni (43200 min) pomeni 41,7 % mesečnega oddajane časa programa (18000 min/30 dni oz. 43200 min).

⁷ 3000 videospotov po 3 min na mesec pomeni 20 % mesečnega oddajane časa programa.

⁸ 4500 videospotov po 3 min na mesec pomeni 31 % mesečnega oddajane časa programa.

3. GRČIJA

V Grčiji pravice producentov glasbenih videospotov upravlja kolektivna organizacija GRAMMO⁹. Tarifa GRAMMO¹⁰ je določena glede na količino časa predvajanja videospotov dnevno (24 ur), in sicer je tarifa določena na naslednji način:

Tabela 6:

Tarifa za uporabo glasbenega repertoarja v obliki glasbenih videospotov s strani grških televizijskih postaj

Dnevna uporaba videogramov	Tarifa na bruto prihodek
do 4 ure	2 %
od 4 do 8 ur	4 %
od 8 do 12 ur	6 %
od 12 do 16 ur	8 %
več kot 16 ur	10 %

Tabela 7:

Minimalna pristojbina

Poleg splošne tarife so določene minimalne pristojbine glede na obseg oddajanja in količino dnevne uporabe videogramov v TV-programu. Te minimalne pristojbine zagotavljajo, da televizijske postaje plačajo osnovno pristojbino, tudi če je znesek, izračunan na podlagi odstotka, nižji, in sicer:

Ure uporabe dnevno	Nacionalno oddajanje (min. €)	Regionalno oddajanje (min. €)
več kot 16 ur	100.000	65.000
12 do 16 ur	75.000	50.000
8 do 12 ur	50.000	32.500
4 do 8 ur	35.000	25.500
do 4 ure	25.000	12.000

Opomba: Zneski ne vključujejo DDV

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

<i>Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu: 10 % x prihodek</i>

⁹ <https://www.grammo.gr/>

¹⁰ https://www.grammo.gr/wp-content/uploads/2017/10/Tariff_Video_Clips_EN.pdf

4. IRSKA

Na Irskem kolektivna organizacija PPI (Phonographic Performance Ireland) upravlja pravice izvajalcev in producentov glasbenih posnetkov ter ureja licenciranje za predvajanje glasbenih videov in zvočnih posnetkov (fonogramov).

Tarifni sistem za televizijske programe je na Irskem razdeljen glede na vrsto TV-kanala. Za kanale širokega formata in žanra, ki niso izključno glasbene TV-postaje, se letno nadomestilo določi kot

$12,5 \% \times \text{neto prihodka programa za letno obdobje} \times \text{delež uporabe.}$
--

Dobljeni zneski ne vključujejo DDV.

To nadomestilo je sorazmerno z odstotkom glasbenih videov (videospotov).

Neto prihodek po tarifi PPI pomeni bruto prihodek, zmanjšán za naslednje postavke (v vsakem primeru le, če so dejansko nastale in se nanašajo na isto leto licenčnega obdobja kot prihodek, od katerega se odštevajo):

- a) v primeru prihodkov od oglaševanja in sponzorstva, skupna provizija agencije in prodajnega zastopnika do največ 17,5 % (ter v primeru prihodkov izključno od sponzorstva, skupna provizija agencije in prodajnega zastopnika do največ 25 %) in
- b) neizterljive terjatve¹¹.

V kontekstu tarifnega sistema "odstotek glasbenih videov" pomeni odstotek celotne programske vsebine kanala za določeno obdobje, ki vključuje glasbene videe iz repertoarja PPI. Programska vsebina se nanaša na preneseno vsebino kanala, vključno z glasbenimi videi, ostalimi glasbenimi programi, vendar brez reklam, promocij in napovednikov.

PPI pri sklepanju pogodb z uporabniki uporablja tarifo za predvajanje glasbenih videov na televizijskih kanalih, ki temeljijo na tipu kanala, prihodkih in pogostosti predvajanj vsebine. Spodaj je podroben pregled tarif PPI¹².

Tarife za kanale širokega formata in specifičnih žanrov (brez glasbenih TV-kanalov)

Tabela 8: Tarife za kanale širokega formata in specifičnih žanrov (brez glasbenih TV-kanalov):

Vrsta prenosa	Polno predvajanje (> 60 sek)	Izsek (< 60 sek)
Prvo predvajanje	71,31 €	23,77 €
Prva ponovitev	35,66 €	11,89 €
Druga in nadaljnje ponovitve	17,83 €	5,94 €

¹¹ Glej str. 3 Tarife PPI.

¹² Glej tar. št. 88 PPI.

Tarife za glasbene televizijske kanale

Tabela 9: Tarife za glasbene televizijske kanale

Vrsta prenosa	Polno predvajanje (> 60 sek)	Izsek (< 60 sek)
Prvo predvajanje	35,66 €	11,89 €
Prva ponovitev	17,83 €	5,94 €
Druga in nadaljnje ponovitve	8,91 €	2,97 €

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

*Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu:
12,5 % x prihodek*

Minimalna tarifa

Če je znesek nadomestila, določen po osnovni tarifi, manjši od 4.368 EUR, se uporabi fiksno nadomestilo 4.368 EUR.

5. ITALIJA

V Italiji pravice za uporabo glasbenih videov upravlja kolektivna organizacija NUOVO IMAIE (Nuovo Istituto Mutualistico Artisti Interpreti Esecutori)¹³ za izvajalce in kolektivna organizacija SCF za producente videospotov.

Tarifa NUOVO IMAIE¹⁴

Tarifa NUOVO IMAIE je določena ločeno za plačilo nadomestila za glasbene videe in ločeno za glasbene podlage in posnetke – posnete izvedbe izvajalcev v videogramih.

I. Nadomestilo za glasbene videe

Nadomestila za glasbene videospote se izračunajo po formuli:

Bruto prihodki posamezne postaje × čas glasbe × 4 % × % reprezentativnost NUOVO IMAIE

II. Nadomestilo za glasbene podlage in posnetke

Nadomestila za glasbene podlage se izračunajo na naslednji način:

750 € na predvajanje v 24 urah, prilagojeno spodnjim koeficientom:

- Časovni koeficient:
 - Prime time: 100 % od 20:31 do 23:30
 - Day time: 70 % od 07:01 do 20:30
 - Night Time: 30 % od 23:31 do 07:00
- Koeficient trajanja:
 - < 15 sekund: 0 %
 - 15 < 45 sekund: 40 %
 - 45 sekund: 100 %
- Koeficient uporabe (naslednji koeficienti niso kumulativni):

¹³ <https://www.nuovoimaie.it/>

¹⁴ [https://www.nuovoimaie.it/wp-content/uploads/2024/12/TARIFFARIO-MUSICA-TV-RADIO-NAZIONALI-E-WEB .pdf](https://www.nuovoimaie.it/wp-content/uploads/2024/12/TARIFFARIO-MUSICA-TV-RADIO-NAZIONALI-E-WEB.pdf) str 4.

- Koeficient glasbenih programov: 30 %
- Koeficient koncertov: 25 %
- Koeficient talentov: 30 %
- Koeficient prihodkov postaje:
 - Prihodki > € 500 mil.: 100 %
 - Prihodki < € 500 mil. in > € 250 mil.: 75 %
 - Prihodki < € 250 mil. in > € 25 mil.: 50 %
 - Prihodki < € 25 mil.: 25 %

Formula za izračun:

$$\text{Tarifa} = 750 \text{ EUR na predvajanje} \times \text{časovni koeficient} \times \text{trajanje koeficient} \times \text{koeficient uporabe} \times \text{prihodkovni koeficient}$$

Primer izračuna:

Parametri:

- časovni koeficient: npr., če je večina predvajanj v prime time (100 %),
- trajanje - koeficient: za skladbe, daljše od 45 sekund: 100 %,
- koeficient uporabe: predpostavka 30 %,
- prihodkovni koeficient: prihodki postaje 25 in 250 milijoni EUR, torej koeficient 50 %.

Primer izračuna (za eno predvajanje):

$$\text{Tarifa na predvajanje} = 750 \text{ EUR} \times 1,00 \times 1,00 \times 0,30 \times 0,50 = 112,50 \text{ EUR}$$

Če televizijski program predvaja npr. 1.000 glasbenih podlag letno, znaša skupna tarifa:

$$\text{Skupna tarifa} = 112,50 \text{ EUR} \times 1.000 = 112.500 \text{ EUR}$$

Tarifa SCF¹⁵

Tarifa SCF za producente glasbenih videospotov se za radiodifuzno oddajanje na TV-programih določa po formuli:

$$\text{Nadomestilo} = 12 \% \times \text{bruto prihodek izdajatelja} \times \text{delež glasbe}$$

Bruto prihodek označuje letne bruto prihodke ali dohodke izdajatelja TV-programa, povezane z upravljanjem posameznega TV-kanala na določenem območju, kot jih izdajatelj navaja v Ekonomskem informacijskem sistemu.

Minimalno nadomestilo

Izdajatelj je v vsakem primeru dolžan plačati SCF zagotovljeno minimalno nadomestilo, kakor je določeno v nadaljevanju:

- za vse TV-programe z žanrom, ki ni "glasbeni", je določeno zagotovljeno minimalno nadomestilo za videoglasbene posnetke: 419,11 €/mesec,

¹⁵ <https://www.scfitalia.com/music-users/radio-tv-online-broadcasting/>

- za vse TV-programe z žanrom "glasbeni" je določeno zagotovljeno minimalno nadomestilo za videoglasbene posnetke: 1157,22 €/mesec.

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe tako za izvajalce kot za producente videospotov skupaj¹⁶ znaša tarifa:

<i>Tarifa za 100 % delež uporabe v TV programu: 16 % x prihodek</i>

6. NEMČIJA

V Nemčiji primerljiva kolektivna organizacija IPF je kolektivna organizacija GVL, ki zastopa glasbene izvajalce in producente fonogramov in glasbenih videospotov.

Za glasbene videoposnetke veljajo naslednje določbe Tarife GVL¹⁷:

Za predvajanje glasbenih videoposnetkov v televizijskih programih je tarifa določena na 1.400 EUR na leto za vsak predvajani glasbeni videoposnetek.

Ta tarifa velja za predvajanje videoposnetkov, katerih dolžina ne presega 10 minut in ki so del rednih televizijskih programov. V primeru regionalnih programov se nadomestilo sorazmerno zmanjša glede na število priključkov, ki jih program dosega glede na celotno število priključkov v državi.

Minimalno nadomestilo za predvajanje videoposnetkov znaša 25 EUR/leto/posnetek.

Če se videogrami uporabljajo v večjem obsegu, na primer v primeru množične uporabe (več kakor 1.000 videogramov na leto), se nadomestilo (na posamezen posnetek) sorazmerno zmanjša, kot sledi:

- za naslednjih 1.000 videoposnetkov (1.001 do 2.000) na 80 % polne licenčnine,
- za naslednjih 1.000 videoposnetkov (2.001 do 3.000) na 60 % polne licenčnine,
- za naslednjih 1.000 videoposnetkov (3.001 do 4.000) na 40 % polne licenčnine,
- za naslednjih 1.000 videoposnetkov (4.001 do 5.000) na 20 % polne licenčnine.

Skupni znesek licenčnine je omejen na 1,875 % prihodkov, dokler delež celotnega časa predvajanja ne presega 20 %. V primeru, da je čas predvajanja med 20 % in 30 %, je omejitev 3,125 %, za 30 % do 40 % je omejitev 4,375 %, od 40 % do 50 % pa 5,625 % prihodkov.

Prihodki se definirajo kot prihodki od oglaševanja in reklam v programu ali od sponzorstev programa, plus prihodki od zamenjav, telekomunikacijskih storitev, naročnin in donacij. Podobni ekonomski dobički se upoštevajo po njihovih vrednostih. Pred določitvijo licenčnine se lahko prihodki od oglaševanja zmanjšajo za agencijske provizije (do največ 15 %).

Če je večji del programa, vendar najmanj polovica celotnega predvajanega časa, sestavljen iz glasbenih videoposnetkov, se nadomestilo določi kot delež prihodka:

- če videogrami predstavljajo več kakor 50 % vsebine, nadomestilo znaša 9,375 % prihodka,
- če videogrami predstavljajo več kakor 60 % vsebine, nadomestilo znaša 11 % prihodka,
- če videogrami predstavljajo več kakor 70 % vsebine, nadomestilo znaša 12,75 % prihodka.

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

¹⁶ Upoštevaje Tarifo NIUOVO IMAE v višini 4 % za izvajalce in Tarifo SCF v višini 12 % za proizvajalce fonogramov, skupaj 16 % * prihodek.

¹⁷ https://gvl.de/sites/default/files/2021-06/tariff_02_private_tv_programmes_eng.pdf

Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu:
 $12,75 \% \times \text{prihodek}$

Tarife za druge vrste predvajanj

Za druge vrste avdiovizualnih vsebin, kakršni so filmi in dokumentarni filmi, se uporablja splošna *pro rata temporis* tarifa, ki temelji na času predvajanja in vrsti programa. Za televizijske oddaje z lokalno, regionalno ali nacionalno pokritostjo se uporablja podobna metoda določanja nadomestil, pri čemer so tarife specifične za vrsto programa in obseg predvajanja.

Minimalna tarifa

GVL določa minimalno letno nadomestilo 500 € na izdajatelja za odstotno licenco za zvočne posnetke v zasebni TV. Za videoklipe ima cena na videoklip spodnjo mejo 25 €. Obe minimalni vrednosti veljata neodvisno od splošnih prihodkov.

7. BOLGARIJA

V Bolgariji primerljiva kolektivna organizacija IPF je kolektivna organizacija PROPHON¹⁸, ki zastopa sorodne pravice izvajalcev glasbenikov in producentov posnetkov glasbenih del (fonogramov in glasbenih videospotov).

Tarifa za komercialne TV-programe je po tarifi PROPHON¹⁹ za radiodifuzno oddajanje glasbenih del določena glede na bruto prihodek in delež uporabe glasbenih del (ne glede na to, ali gre za fonogram ali za AV-delo) v TV-programu, in sicer kot prikazano v naslednji tabeli:

Tabela 10:

Delež glasbe v celotnem programskem času	do 10 %	od 10 % do 30 %	od 30 % do 60 %	od 60 % do 100 %
Bruto dohodek v odstotnem plačilu	1,5 %	2 %	3 %	4 %
Zajamčeni minimum (na mesec)	766,94 EUR	1.022,58 EUR	2.045,17 EUR	4.090,34 EUR
Alternativno: fiksni znesek plačila (na leto)	18.406,51	24.542,01 EUR	49.084,02 EUR	98.168,04 EUR

Za namen določitvečasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu:
 $4 \% \times \text{prihodek}$

8. ŠPANIJA

V Španiji primerljivi kolektivni organizaciji IPF sta kolektivni organizaciji AGEDI in AIE, ki skupaj zastopata sorodne pravice izvajalcev glasbenikov in producentov posnetkov glasbenih del. AGEDI upravlja pravice producentov fonogramov in producentov glasbenih videoposnetkov, medtem ko AIE zastopa glasbene izvajalce.

V Španiji je določena skupna tarifa AIE in AGEDI za radiodifuzno oddajanje glasbenih del (glasbenih videoposnetkov) v komercialnih TV-programih po formuli:

¹⁸ <https://www.prophon.org/>

¹⁹ <https://www.prophon.org/attachments/PageBlock/222/documents/Prophon-Tariff-TV-EUR-EN.pdf>;

Nadomestilo: 6,22 % x % deleža uporabe x osnova

Osnova:

Osnovo predstavljajo vsi prihodki, ki se pripisujejo dejanjem uporabe (radiodifuznemu oddajanju) del, ki jih izvaja uporabnik.

Odbitki:

Vsi uporabniki, ki to ustrezno dokažejo, lahko od osnove odštejejo subvencije, namenjene dejavnostim, ki niso povezane z oddajanjem TV-programa.

Poleg zgoraj navedene tarife ima AIE posebno tarifo za določitev nadomestila za posnete izvedbe glasbenih izvajalcev v drugih AV-delih (filmi, serije itd.), ki pripada samo glasbenim izvajalcem po naslednji formuli:

Nadomestilo: 0,90 % x % deleža uporabe x osnova

Nadomestilo za komercialne TV-programe, tako za glasbene videospote kakor tudi izvedbe izvajalcev, posnete v AV-delih, znaša skupaj 7,12 % x % deleža uporabe x osnova.

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

*Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu:
7,12 % x prihodek*

9. LIHTENŠTAJN

V Lihtenštajnu sorodne pravice izvajalcev glasbenikov in producentov posnetkov glasbenih del (fonogramov in glasbenih videospotov) upravlja švicarska kolektivna organizacija SWISSPERFORM²⁰.

Tarifa SWISSPERFORM za Lihtenštajn²¹:

V Lihtenštajnu se tarifa za radiodifuzno oddajanje v zasebnih (komercialnih) TV-programih določa kot odstotek od prihodka, ki je odvisen od vsebine programa:

Za uporabo glasbenih filmov, koncertnih filmov in video posnetkov:

- programi, v katerih več kot 2/3 časa oddajanja predstavljajo glasbeni filmi, koncertni filmi ali video posnetki – 3 % prihodka,
- programi, v katerih več kot 1/3 časa oddajanja predstavljajo glasbeni filmi, koncertni filmi ali video posnetki – 1,5 % prihodka.

Prihodki zasebnih TV-postaj vključujejo prihodke od oglaševanja, obvestil, oddajanja obvestil, prispevkov sponzorjev, terenskega dela, prispevkov občinstva in telefonskih klicev. Subvencije in garancije za primanjkljaj se prav tako štejejo kot prihodki. Bruto prihodki vključujejo zneske, ki jih dejansko zaračunajo naročnikom oglaševanja, sponzorjem ali drugim strankam.

²⁰ <https://www.swissperform.ch/>

²¹ https://www.suisa.ch/dam/jcr:a473cda2-064a-451c-a3ed-a38a6fc6b3bb/GTS_FL_2019-2026_GER.pdf

Minimalna tarifa

Minimalna tarifa je določena v višini 31,42 CHF na program na mesec, kar letno pomeni 377,04 CHF na posamezen program na leto oziroma 343,26 EUR na program na leto²².

Po podatkih AKOS je v RS 57 izdajateljev komercialnih TV-programov in 105 programov, kar na izdajatelja šteje 1,84 programa. Upošteva minimalno tarifo 408,09 EUR in povprečno število 1,84 programa bi minimalna tarifa v RS v povprečju na izdajatelja znašala 750,90 EUR.

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

<i>Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu:</i> <i>3 % x prihodek</i>
--

10. CIPER

Na Cipru se sorodne pravice za glasbene videe na televiziji za producente in izvajalce urejajo prek kolektivne organizacije GRAMMO²³ za producente fonogramov in izvajalce, ter prek kolektivne organizacije A.O.D. – CNR²⁴ za izvajalske sorodne pravice.

*Tabela 11: Tarife GRAMMO za glasbene videe za televizijske postaje in ponudnike programov (sorodne pravice)*²⁵

Področje	Kaj je licencirano	Osnova tarife	Stopnja	Najnižja letna tarifa
TV-postaje z videospoti do 8 ur/dan	Glasbeni videi (videospoti)	Letni bruto prihodek	4 %	20.000 €
TV-postaje z videospoti nad 8 ur/dan	Glasbeni videi (videospoti)	Letni bruto prihodek	10 %	30.000 €

Tabela 12: Tarife A.O.D. – CNR za TV-izdajatelje in platforme (izvajalske sorodne pravice)

Področje	Kaj je licencirano	Osnova tarife	Stopnja	Najnižja letna tarifa
Glasbena TV-postaja (javna ali zasebna)	Glasbeno-video in druge AV-uporabe izvedb	Oglaševalski prihodki	2 %	25.000 €
Televizijska postaja (javna ali zasebna)	AV-uporabe izvedb	Oglaševalski prihodki	1 %	15.000 €

Tarifa Grammo kot osnovo za obračun nadomestila določa celotni letni bruto prihodek, medtem ko izvajalska kolektivna organizacija A. O. D. – CNR osnovo določa na oglaševalske prihodke.

Za namen določitve začasne tarife po preračunu tarife za 100 % delež uporabe znaša tarifa:

²² Po referenčnem tečaju ECB na dan 1.3.2026 znaša 1 CHF=0,9104 EUR.

²³ <https://grammo.com.cy/>

²⁴ A. O. D. – CNR Cyprus. Uradna spletna stran in cenik za TV-izdajatelje in platforme. <http://www.cyprusmusicrights.com/el/>

²⁵ Tarifa GRAMMO: https://grammo.com.cy/wp-content/uploads/2024/07/Grammo-tariff_en.pdf

Tarifa za 100 % delež uporabe v TV-programu:
12 % x prihodek

Davek na dodano vrednost in revalorizacija

Vse primerjane tarife so določene v neto zneskih in ne vsebujejo DDV. Zato vse tarife izrecno določajo, da se na navedene zneske dodatno odmeri pripadajoči DDV. Prav tako primerjane tarife vsebujejo določila o revalorizaciji zneskov glede na rast cen življenjskih potrebščin.

II.

Tarife večine primerljivih držav se določajo po formuli:

Določen fiksni delež x osnova x delež uporabe

Za določitev primerljivosti tarif je tarifa primerjanih držav določena na način, da je najprej izražen fiksni odstotek v primeru 100 % uporabe varovanih del v posameznih državah, na katerega se nato aplicira delež uporabe varovanih del v posameznem TV-programu. Razmerje tarif je prikazano v naslednji tabeli:

Tabela 13: Pregled 10 tarif držav članic²⁶ v tabeli

Država	Delež (v %) ob 100% uporabi
Češka	2
Francija	15
Grčija	10
Irska	12,5
Italija	16
Nemčija	12,75
Bolgarija	4
Španija	7,12
Lihtenštajn	3
Ciper	12

Obseg repertoarja

IPF, k.o., zastopa celotni svetovni repertoar posnetih glasbenih izvedb izvajalcev in producentov glasbenih videospotov. V konkretnem postopku gre namreč za določanje tarife s priobčitvijo javnosti oz. z radiodifuznim oddajanjem varovanih del, ki se v RS upravlja obvezno kolektivno. Ravno zaradi obveznega kolektivnega upravljanja je obseg uporabe varovanih del v RS najširši možen, saj IPF, k. o., kot kolektivna organizacija z zakonskim pooblastilom zastopa celotni svetovni repertoar in se predlagatelju ni treba izkazovati s pooblastili oziroma z deležem repertoarja, ki ga zastopa po pooblastilih posameznih imetnikov pravic, kakor je to v določenih drugih državah.

²⁶ Skladno s 3. členom ZKUASP pojem »država članica« pomeni država članica Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora.

Določitev začasne tarife

Za določitev začasne tarife se skladno z določilom 4. odstavka 45. člena ZKUASP od izbranih tarif desetih držav članic izločijo tri tarife, ki po višini najbolj odstopajo navzgor. Glede na primerjavo izbranih tarif navzgor najbolj odstopajo države članice Francija, Italija in Nemčija. Začasna tarifa se nato določi kot povprečje tarif preostalih izbranih sedmih držav članic (Češka, Grčija, Irska, Bolgarija, Španija, Lihtenštajn in Ciper)²⁷. Povprečje tarif sedmih preostalih držav ob 100 % deležu uporabe varovanih del znaša 7,231 %²⁸ od prihodka.

Upoštevanje kupne moči (Purchase Power Parity – PPP)

Razmerje med povprečjem bruto domačega proizvoda na prebivalca v enoti kupne moči v prej izbranih sedmih državah članicah in bruto domačim proizvodom na prebivalca v enoti kupne moči v Republiki Sloveniji glede na koledarsko leto pred določitvijo te začasne tarife (to je glede na leto 2024), se odraža v tabeli:

Tabela 15: Bruto domači proizvod na prebivalca, izražen v standardih kupne moči za leto 2024 za izbrane države in Slovenijo (vir: Eurostat²⁹)

Država	Leto 2024
Bolgarija	66
Češka	91
Nemčija	116
Irska	221
Grčija	69
Španija	91
Francija	98
Italija	98
Ciper	99
Slovenija	90
Švica/Lihtenštajn	151

Opomba: * Mednarodne podatkovne baze uporabljajo švicarski PPP kot približek za Lihtenštajnski

in se določi v razmerju: $98^{30} / 90$ (PPP za Slovenijo) in znaša 1,09.

Ob aplikaciji dobljenega količnika v višini 1,09 na povprečje tarif sedmih preostalih držav v višini 7,231 % znaša začasna tarifa 7,88 % x prihodek³¹.

Glede na to, da je pri določanju višine nadomestila treba določiti tudi delež uporabe, se začasna tarifa določi po formuli:

$7,4 \% \times \text{prihodek (osnova)} \times \text{delež uporabe}$
--

Prihodek kot osnova za obračun nadomestila

Prihodki TV-postaj v primerljivih državah vključujejo vse prihodke, ki se pripisujejo dejanjem uporabe del (od ustvarjanja, pridobivanja, urejanja, produkcije in razširjanja avdiovizualnih programskih vsebin javnosti, od oglasov, subvencij, naročin, prispevkov sponzorjev, terenskega dela, prispevkov občinstva, telefonskih klicev ipd.). V določenih državah (npr. Grčija, Italija) osnovo za obračun predstavlja celoten bruto prihodek izdajatelja, v določenih primerih (Irska, Češka, Nemčija) pa se v

²⁷ Glej Tabelo št. 13.

²⁸ $(2 + 10 + 12,5 + 4 + 7,12 + 3 + 12) / 7 = 7,231$

²⁹ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tec00114/default/table?lang=en>

³⁰ Povprečje PPP sedmih držav je izračunano po enačbi: $66 + 91 + 116 + 69 + 91 + 99 + 151 / 7 = 98$.

³¹ $1,09 \times 7,231 = 7,88$.

prihodek kot osnovo za obračun nadomestila ne obračunavajo prihodki iz drugih dejavnosti, stroški, povezani z oglaševalskimi agencijami, pristojbine za Državni sklad za kinematografijo od predvajanja oglasov (skladno z zakonom o avdiovizualnem področju) ipd. Navedeni prihodki se pri določitvi osnove za izračun nadomestila lahko odštevajo od bruto prihodka izdajateljev TV-programov, pri čemer je višina odbitkov v večini primerov omejena, in sicer v obsegu do največ 20 %.

V skladu z navedenim je osnova za izračun nadomestila po tej začasni tarifi določena kot bruto prihodek izdajatelja po AJPES povečano za morebitne prihodke, ki dotekajo tretjim osebam, ki v programih zavezanca kot posrednik ali v lastnem imenu prodajajo reklamni oziroma oddajni čas (če ni drugače izkazano, se reklamni oziroma oddajni čas obračuna po ceniku oglasnega prostora). Osnova se lahko zniža, če zavezanec IPF, k.o., z ustreznimi listinami dokaže, da je bil prihodek ustvarjen iz dejavnosti, ki ni povezana s televizijsko dejavnostjo. Pri tem se osnova lahko dodatno zniža za stroške, povezane z oglaševalskimi agencijami, pri čemer pa skupni znesek tovrstnega zmanjšanja ne more presegati 20 % osnove za obračun nadomestila. Zatrjevana znižanja mora zavezanec izkazati skladno s 6. členom (dolžnost predložitve dokumentacije) začasne tarife.

Delež uporabe glasbe

Programske vsebine programa, ki se upoštevajo v odmerni delež uporabljenih del, se v primerljivih državah nanašajo na vso programsko vsebino, ki jo sestavljajo glasbeni videoposnetki, kar pomeni celotno preneseno glasbeno video vsebino programa (videospoti, koncerti, glasbeni filmi ipd.).

V delež uporabe (delež varovanih del) po začasni tarifi tako štejejo kratki glasbeni videofilmi (glasbeni videospoti) v celotnem trajanju kot tudi vsa druga AV-dela (filmi, serije, oddaje itd.) v delu, ki vključujejo izvedbe izvajalcev glasbenih del. Če zavezanec oddaja več televizijskih programov, se delež uporabe varovanih del določi kot povprečni delež uporabe varovanih del v vseh programih zavezanca, v katerih se varovana dela uporabljajo, pri čemer se delež uporabe za posamezen program ugotavlja glede na razmerje med trajanjem varovanih del in celotnim časom oddajanja tega programa.

Začasna tarifa določa višino nadomestila glede na delež uporabe, izražen v 3 razredih. Pri določitvi razredov se upošteva primerljiv način določanja tarif v drugih državah članicah. Tudi z vidika primerjanih tarif se nadomestilo v več primerih tarif določa glede na delež varovanih del, razvrščen v posamezne razrede (od 3 do 5 razredov). Pri določanju razredov je bilo upoštevano ocenjeno povprečje deleža uporabe.

Poročilo, ki ga je izvedlo podjetje BMAT za Združenje za produkcijsko glasbo (Production Music Association), analizira uporabo glasbe in glasbenih vsebin na 47 najbolj gledanih televizijskih kanalih v ZDA med 11. februarjem in 14. marcem 2022 (BMAT, 2022)³². Rezultati kažejo, da je glasba navzoča na povprečno 39 % celotnega oddajnega časa, pri čemer se vzorci uporabe močno razlikujejo glede na vrsto televizijske postaje.

Glede na navedeno začasna tarifa določa višino nadomestila glede na delež glasbe v oddajanem času na letni ravni, določeno v 3 razredih, pri čemer je pri določitvi mej posameznih razredov upoštevana primerljivost tarif, kakor tudi praksa pri drugih tarifah, ki veljajo v RS³³. Začasna tarifa tako določa delež

³² <https://www.bmat.com/tv-music-usage-us/>

³³ 1. razporeditev razredov glede na delež uporabe je določena tudi v tarifi SAZAS, dogovorjeni z Gospodarsko zbornico Slovenije – Medijska zbornica, Združenje radiodifuznih medijev, Dimičeva 13, 1504 Ljubljana, kjer so določeni 3 razredi v mejah do 33,33 %, od 33,33 % do 66,66 % in od 66,66 % do 100.

2. razporeditev razredov na enak način, kakor je določeno v začasni tarifi, izhaja tudi iz tarife, ki velja za izdajatelje radijskih programov pri IPF, k.o., določene na podlagi Odločbe Sveta za avtorsko pravo (Uradni list 125/2021).

uporabe nad 75 %, od 30 do 75 % in do 30 %. Pri določitvi višine nadomestila je začasna tarifa preračunana kot srednja vrednost posameznih mej deleža uporabe z aplikacijo na odstotek, določen za 100 % uporabe.

Tabela 16:

Delež uporabe	Odstotek za določitev višine nadomestilo
nad 75 %	7,88 %
od 30 do 75 %	5,91 %
do 30 %	2,36 %

Minimalna tarifa

V večini primerjanih držav se določa tudi minimalni znesek, ki ga je treba za določen TV-program plačati. IPF je za določitev minimalnega zneska med izbranimi državami določil povprečen minimalni znesek in na le-tega apliciral količnik PPP 1,09. Z namenom aplikacije velikosti trga je IPF pri minimalni tarifi, ki je določena v nominalnem znesku, upošteval tudi število potencialnih gledalcev glede na število državljanov posamezne države, tako da je najprej izračunal znesek na enega prebivalca/potencialnega gledalca v posamezni državi in dobljeni povprečni znesek pomnožil s številom prebivalcev/potencialnih gledalcev v RS.

Določitev povprečja minimalne tarife je izražen v spodnji tabeli.

Tabela 17:

Država	Povprečno mesečno minimalno nadomestilo (v EUR)	Št. preb. (v mio) ³⁴	Na prebivalca (v EUR)
Češka	4.131,00 ³⁵	10,6	0,0003897170
Francija	8.660,00 ³⁶	66,6	0,0001300300
Grčija	1.000,00 ³⁷	9,9	0,0001010101
Irska	4.368,00	5,4	0,0008088889
Italija	1.576,00 ³⁸	59,1	0,0000266667
Nemčija	2.083,33 ³⁹	84	0,0000248015
Bolgarija	958,71 ⁴⁰	6,7	0,0001430910
Španija	ni podatka	47,9	/
Lihtenštajn	61,87 ⁴¹	0,04	0,0015467500
Ciper	1.666,67	1,3	0,0012820538
Povprečje	2.723,00		0,0004947788
Povprečje 7 držav	3.068,00		0,0001358861

Glede na primerjavo izbranih tarif glede minimalne tarife navzgor najbolj odstopajo države članice Irska, Lihtenštajn in Ciper. Začasna tarifa se nato določi kot povprečje tarif preostalih izbranih sedmih držav članic (Češka, Francija, Grčija, Italija, Nemčija, Bolgarija in Španija)⁴². Povprečje vseh izbranih 10 držav bi na prebivalca znašalo 0,0004947788 EUR, povprečje med 7 izbranimi državami (oz. šestimi – brez Španije, za katero ni podatka) pa 0,0001358861 EUR na prebivalca.

Ob aplikaciji količnika PPP (1,09) se povprečno minimalno mesečno nadomestilo na prebivalca/potencialnega gledalca določi na 0,0001481158 EUR na prebivalca, kar za 2.117.000⁴³ prebivalcev v Sloveniji pomeni 313,56 EUR na mesec.

3. odstavek 31. člena ZASP

Višina nadomestila se določa ne glede na tehniko oddajanja televizijskih programskih signalov, namenjenih javnosti. Kadar radiodifuzna organizacija neposredno oddaja svoj program preko operaterjev retransmisije, je radiodifuzna organizacija dolžna plačati svoj prispevek nadomestila ne glede na tehniko oddajanja programskega signala.

³⁴ Podatki pridobljeni na: <https://www.worldometers.info/world-population>

³⁵ Uporabljeno povprečje zneskov minimalnih nadomestil za delež uporabe med 20 % in 40 % (razred uporabljen upošteva povprečno vrednost deleža po analizi BMAT) ter uporabo nad 75 dni – glej Tabelo 1.

³⁶ Uporabljeno najnižje minimalno mesečno nadomestilo – glej Tabelo 5.

³⁷ Uporabljeno najnižje minimalno mesečno nadomestilo po Tabeli 7 in izračunano na mesec.

³⁸ Preračunano povprečno minimalno mesečno nadomestilo za producente v višini 788 EUR in podvojeno še za pravice izvajalcev.

³⁹ Minimalno nadomestilo za predvajanje videoposnetkov v Nemčiji znaša 25 EUR/leto/posnetek. Preračun nadomestila določen za 1000 posnetkov na leto (25.000 EUR) in preračunano na mesec.

⁴⁰ Preračunano povprečno minimalno letno nadomestilo po Tabeli 10 in izračunano na mesec.

⁴¹ Po podatkih AKOS je v RS 57 izdajateljev komercialnih TV-programov in 105 programov, kar na izdajatelja šteje 1,84 programa. Upošteva minimalno tarifo SUISSPERFORM v višini 403, 51 EUR na program na leto in povprečno število 1,84 programa bi minimalna tarifa v RS v povprečju na izdajatelja znašala 742,46 EUR na leto oziroma 61,87 EUR na mesec.

⁴² glej Tabelo št. 17

⁴³ https://www.worldometers.info/world-population/slovenia-population/?utm_source=chatgpt.com

DDV in Revalorizacija

Vse primerjane tarife so določene v neto zneskih in ne vsebujejo DDV. Na navedene zneske se dodatno odmeri pripadajoči DDV.

V skladu z navedenim začasna tarifa določa, da se na odmerjeno nadomestilo po začasni tarifi doda pripadajoči DDV skladno z Zakonom o davku na dodano vrednost.

Zaradi ohranjanja realne vrednosti višine nadomestil se nominalno določene denarne vrednosti iz te začasne tarife letno usklajujejo z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin (inflacija), ki ga objavlja Statistični urad RS za preteklo leto. Revalorizacija se opravi na način, da se zneski za tekoče leto ter vsa nadaljnja leta revalorizirajo na dan 1. 1. tekočega leta, glede na dan 1. 1. predhodnega leta. Revalorizacija se prvič izvede na dan 1. 1. 2027 glede na preteklo leto (1. 1. 2026).

Ta tarifa skladno s 6. odstavkom 45. člena ZKUASP začne veljati 15. dan po objavi na spletni strani AJPes.

Prehodno obdobje

Z namenom postopnega uvajanja tarife je med kolektivno organizacijo IPF, k.o., in reprezentativnimi združenji uporabnikov pri sklepanju Skupnih sporazumov praksa, da se do končne tarife pride postopoma, zaradi česar je IPF tudi v tej začasni tarifi določil postopno rast do končne tarife, kakor to izhaja iz 11. člena te Začasne tarife.

V Ljubljani, 12. 3. 2026

Viljem Marjan Hribar, direktor
IPF, k.o.